

9 آذر 1388

محضر مبارک حضرت آیت الله سید علی خامنه ای، مقام معظم رهبری جمهوری اسلامی ایران،

پس از عرض سلام و تقدیم احترامات فائقه، محترماً به استحضار حضرتعالی میرساند که غرض از نگارش این نامه، تقاضای تجدیدنظر در پرونده تعدادی از شهروندان نوجوان و جوان ایرانی است که طی سنوات گذشته در دادگاه متهم به عمل لواط شده و از سوی مقامات قوه محترمه قضاییه به اعدام محکوم گردیده اند.

نکته قابل توجه در اکثر پرونده های ذیل این است که، قضات محترم دادگاه بر خلاف نص مواد 114 تا 126 قانون مجازات اسلامی، و تنها با استناد به اعترافات اولیه متهمان که در زمان بازپرسی و تحت آزار و اذیت صورت میگیرد و یا به استناد ادعای شاکی (و بدون داشتن 4 شاهد عادل)، حکم اعدام متهمان را صادر مینمایند. این در حالی است که مطابق ماده 116 قانون مجازات اسلامی، در مورد لواط " اقرار در صورتی نافذ است که اقرار کننده بالغ، عاقل، مختار و دارای قصد باشد. " مضافاً اینکه ماده 118 قانون مجازات اسلامی مقرر میدارد که " با شهادت کمتر از چهار مرد عادل لواط ثابت نمیشود و شهود به قذف محکوم میشوند".

بعلاوه مکرراً مشاهده گردیده است که در غیاب ادله کافی، دادگاه "علم قاضی" را مبنای صدور حکم اعدام برای محکومین به لواط قرار میدهد. هرچند در پرونده های مرتبط با لواط، علم قاضی میتواند بعنوان ادله مورد استناد قرار گیرد، ماده 120 قانون مجازات اسلامی مقرر میدارد که علم قاضی باید "از طرق متعارف حاصل شود". با توجه به فقدان مدارک و شواهد در این پرونده ها، معلوم نیست قضات محترم از کدام طریق متعارفی علم خود را بدست آورده اند.

از جمله این پرونده های اعدام، میتوان به موارد زیر اشاره نمود:

1. آقای قاسم بشکول فرزند عزیزالله متولد 1363 که در تاریخ 1386/3/10 با قرار بازداشت از سوی شعبه یک کیفری استان اردبیل به اتهام لواط به عنف روانه زندان اردبیل شد. قاضی محترم پرونده، آقای بشکول و دوست وی را علی رغم عدم وجود ادله متقن به اتهام "لواط به عنف" به اعدام محکوم نمود و متهمان پرونده اکنون در زندان بسربرده و در صورت عدم الغای حکم اعدامشان، به طناب دار آویخته خواهند شد.
2. مطابق مندرجات نشریه اینترنتی "روز آنلاین" در اول اسفند سال 1387، شعبه چهارم دادگاه کیفری استان فارس، فردی را بدلیل ارتکاب عمل لواط به اعدام از طریق پرتاب از کوه محکوم نمود. متعاقب باخبر شدن شاکی پرونده از چنین حکمی، وی رسماً اعلام نمود که موضوع شکایتش به کلی منتفی بوده و ضمن رضایت دادن، درخواست مختومه کردن پرونده را می نماید. اما دادگاه محترم با این ادله که با توجه به جنبه حق الهی در پرونده لواط، رضایت شاکی برای مختومه نمودن پرونده کافی نیست، حکم به اعاده دادرسی این پرونده مینماید. پرونده مذکور علیرغم وجود شاکی خصوصی همچنان مفتوح بوده و متهم همچنان در انتظار حکم دادگاه میباشند.

3. قضات محترم شعبه دوم دادگاه کیفری استان آذربایجان شرقی چهار نفر به نامهای حمید طاقی، ابراهیم حمیدی، مهدی پوران (که مطابق اتهامات وارده در زمان ارتکاب عمل 17 سال بیشتر نداشته) و محمد رضایی را به اتهام لواط به استناد علم قاضی در خرداد ماه سال هشتاد و هفت به اعدام محکوم نمودند. متهمین فوق الذکر در حال حاضر در زندان تبریز بوده و در انتظار تقاضای تجدید نظر در حکم صادره از سوی دیوان عالی کشور به سر میبرند.

مطابق اظهارات وکیل متهمین، این چهار نفر ساعتی پس از درگیری با چهار جوان که مشغول تخریب زمین کشاورزی متعلق به پدر ابراهیم بودند، از سوی نیروهای انتظامی دستگیر شدند. دستگیری متهمان پس از آن صورت گرفت که جوان 19 ساله‌ای به نام حجت، که یکی از افراد مشغول به تخریب زمین کشاورزی و دارای سابقه دشمنی خانوادگی با متهمین بود، با مراجعه به پلیس مدعی شد که این چهار نفر با او درگیر شده و سپس به او تعرض جنسی کرده‌اند. آقایان طاقی، حمیدی، پوران و رضایی میگویند ماموران پلیس سه روز آنها را در کلاتری محل مورد شکنجه و ضرب و شتم قرار دادند تا آنها به "عمل لواط" اعتراف کنند. نیروهای انتظامی حتی پیشنهاد دادند که "اگر یک نفر از شما این کار را گردن بگیرد یک نفر شما به زندان خواهد رفت و بقیه شما آزاد می شوید". علیرغم تداوم ضرب و شتم و فشار پلیس، هیچ یک از دستگیر شدگان به انجام عمل لواط اعتراف نمودند.

دادگاه ابتدایی با صدور قرار 10 میلیون تومانی به عنوان وثیقه برای آزادی موقت متهمین موافقت مینماید، اما چهار متهم نامبرده بدلیل نداشتن مبلغ لازم 28 روز را در زندان سپری نمودند. در تاریخ 87/3/20 دادگاه رسیدگی به این پرونده تشکیل جلسه داد و متهمان پرونده بر بیگناهی خود تاکید کردند. اما معاون دادستان بر اساس اتهام عمل لواط، برای متهمین تقاضای اعدام کرد.

شعبه دوم دادگاه کیفری استان آذربایجان شرقی پس از گذشت سه ماه از تشکیل پرونده با استناد به علم قاضی در تاریخ 1387/4/30 حکم به اعدام این چهار نفر داده است. به گفته وکیل پرونده، شاکی در تمام مراحل دادرسی اعلام کرده بود که شهادی برای اثبات ادعای خود ندارد، ولی وی در آخرین جلسه دادگاه سه نفر از اقوام خود را به عنوان شاهد معرفی و آنها نیز شهادت کذب به زیان متهمان پرونده می دهند.

4. در بهمن ماه سال 1377 دوجوان به نامهای "حمزه چاوی" 19 ساله و "لقمان حمزه پور" 18 ساله در شهرستان سردشت به دلیل ارتکاب لواط بازداشت شدند و متأسفانه تا کنون از وضعیت آنها اطلاعی در دست نیست.

5. مطابق اطلاع ما، محسن قربانی، نوجوان شیرازی از سوی دادگاه به اتهام انجام عمل لواط به اعدام محکوم گردید و مدتی پیش نیز حکم اعدام وی از سوی دیوان عالی کشور تنفیذ گردید. وی همواره بر بیگناهی خود اصرار داشته و حتی مطابق پرونده دادگاه، اتهام لواط وی به زمانی برمیگردد که وی هنوز به سن بلوغ نرسیده بود. با اینهمه چنانچه حکم دادگاه نقض نشود، محسن بزودی اعدام خواهد شد.

6. آقای نعمت صفوی، فرزند اکبر و متولد سال 1368 هجری خورشیدی، در سال 1385 در سن 16 سالگی به دلیل ارتکاب عمل لواط بازداشت و پس از محاکمه در دادگاه اطفال از سوی دادگستری اردبیل به اعدام محکوم گردید. پس از بیش از 32 ماه حبس، سرانجام در تاریخ 14 اسفند سال 1387 دیوان عالی کشور حکم اعدام وی را رد نمود و پرونده وی اکنون برای اعاده دادرسی به شعبه هم ارز اعاده شده است. پرونده آقای صفوی، هنوز مفتوح بوده و احتمال محکومیت اعدام وی بدلیل اتهام لواط در زمانی که وی هنوز به سن بلوغ نرسیده بود، وجود دارد.

رهبان معظم نظام جمهوری اسلامی،

حضرتعالی بعنوان بالاترین مقام سیاسی و مذهبی در ایران، میتوانید از اختیارات قانونی و حقوقی خود استفاده کرده و تقاضای تعلیق یا تفسیح احکام دادگاه را نموده، یا خواستار اعاده دادرسی در این موارد گردید. ما از آن مقام معظم صمیمانه تقاضا داریم که از قدرت قانونی خود بهره جسته و جان این شهروندان بیگناه را از خطر مرگ نجات دهد.

بعقیده ما مجازات اعدام، خصوصا در موارد مربوط به تجاوز به عنف، مجازاتی ناعادلانه و نامتناسب با ماهیت جنحه است. مطابق نظر کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، کشتن افراد بدلیل انجام عمل همجنسگرایانه { که در قوانین جزایی ایران از آن بعنوان لواط نام برده میشود } نقض ماده 6 میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی میباشد. بعلاوه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل مقرر میدارد که قتل کسانی که عاقل و بالغ بوده و با اختیار تام خود در خلوت با یکدیگر رابطه همجنسگرایانه برقرار میکنند، ناقض ماده 17 و 26 کنوانسیون فوق میباشد. ماده 9 قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران مقرر میدارد که « مقررات عهودی که بر طبق قانون اساسی بین دولت ایران و سایر دول منعقد شده باشد در حکم قانون است ». از آنجا که میثاق یاد شده در سال 1354 به تصویب مجلس شورای ملی رسیده و تاکنون نیز قانونی مخالف با این بند میثاق وضع نشده، حکم اعدام برای عمل لواط، هم ناقض میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی و هم ناقض قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران است .

در برخی از موارد فوق، متهمان پرونده ، بدلیل ارتکاب عملی که بعنوان یک طفل و قبل از رسیدن به سن بلوغ صورت گرفته است به اعدام محکوم گردیده اند. این امر خلاف مقررات حقوقی و بین المللی است. ماده 49 قانون مجازات اسلامی مقرر میدارد که " اطفال در صورت ارتکاب جرم میری از مسوولیت کیفری هستند ". مطابق بند 5 ماده 6 میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی: «حکم مجازات مرگ نباید برای جرمهایی که افراد زیر 18 سال مرتکب شده اند صادر شود». ماده 9 قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران مقرر میدارد که « مقررات عهودی که بر طبق قانون اساسی بین دولت ایران و سایر دول منعقد شده باشد در حکم قانون است ». از آنجا که میثاق یاد شده در سال 1354 به تصویب مجلس شورای ملی رسیده و تاکنون نیز قانونی مخالف با این بند میثاق وضع نشده، بنابر این حکم اعدام اطفال زیر 18 سال، هم ناقض میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی و هم ناقض قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران است .

جدای از قوانین و تعهدات بین المللی که جمهوری اسلامی ایران بدانها پایبند است ، بسیاری از علمای معظم شیعه، از جمله آیات اعظام صانعی و محقق داماد، حکم مجازات اعدام برای جرایم جنسی را در زمان غیبت امام معصوم لازم الاجرا نمی دانند.

پیشاپیش از مساعدت معظم له برای حل عاجل این پرونده ها سپاسگذارم و عاجزانه خواهشمندم ترتیبی اتخاذ فرمایید تا در آینده نزدیک شاهد لغو مجازات اعدام برای همه جرایم جنسی، خصوصا عمل لواط، باشیم.

با تقدیم احترامات فائقه

کری الن جانسون، موسسه بین المللی دفاع از حقوق دگرباشان

رونوشت:

حضرت آیت الله آملی لاریجانی ریاست محترم قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران

جناب آقای منوچهر متکی وزیر محترم امور خارجه جمهوری اسلامی ایران